

ת'רונא דא ~~מבני~~ ב' יוס ל"ג בשומר שנה ^{כסגולה לתבן עולם}
^{סיסוד בלשון הצדעה תבני התה} במלנות שלי אכ"ר, בשנות ק"ש של ערבית, ומכיון הוא כנגד מצות
היסוד ח"י העולמים ז"ה.

והמסכילים יתהירו כתר הרעיק; והמסכילים אילין רב שמעין
ותברייה, יתהירו כד אתכנישו למשבד חא חבורא וכו', והיינו מצדיקי
הרבים, חבורא של רבים, ^{וקו} מצדיקי הרבים מההוא צדיק דעלמא תליין.
רבים אומרים מי יורנו ~~מאד טוב~~ ^{דא} זיהר זהר זהר לכל עיבר
כסאן דמחא בפטיש ותרוק שביבין לכל סטר, ודא יסוד; והכי מהא
זהר זהירין כמה נשמתי דאינון זהירין כלהו ברקיע ככוכבייא
דנהירין ברקיעא, מי יורנו אומר צדיק דעליה אתמר כי טוב;
כאר פניך לא פללה את פני הארון, ארון הנשמות ^{התולדות} התולדות.
אלה תולדות יעקב יוסף, אלה תולדות אהו יוסף, אלה ^{ל' תבואו}
צדיקים כמינין אלה, מי ברא אלה, ~~ואילון צדיקים הרבים~~ ^{אלה} אלה
תולדות יעקב, יוסף דעליה אתמר וצדיק יסוד עולם; על צדיק
דעילא קיימא עלמא דאתכסיא, ארון הנשמות. ועל צדיק דלתתא
קיימא עלמא דאתגליא, ארון התולדות. ~~אמר מצדיקי תבנים~~
מאי מצדיקי הרבים, והא כתיב והצדיקו את הצדיק; אלא מא
הרבים, אלן דאתמר עלייהו יחיד ורבים הלכה כרבים, צדיקים ו
מעיקרא, דאינון מסתרא דאבהן, דלית רבים פחות מתלתא, והלכה
כרבים, תמן, ~~בבית אלקיס דלית פחות מתלתא ועליוהו~~
אתמר אלהים דא ^{ד' תבין} דלית בית דין פחות מתלתא.
וגאין דא אתמר הלכה כרבים דא שכנתא תתא ומתמן ועמך כולם
צדיקים לשולם, צדיקים מעיקרא, תכאין כשניבלו את הדין, את
לובוט שכנתא תתא. הה"ד גס צפור מצאה בית, ~~במס~~
~~בשעמם~~ ~~בבית פתגמי דאורייתא~~ וליג צפור אלא שכנתא. האס
שכנתא שילאה, את האס לרבות שכנתא תתא.
פתגמי ~~עמיקרא~~ ~~תכאין~~ אינון מארי מתבתא, מארי מדורש,
מארי תורה דמתנא דאתחרב בי מצדעא גס צפור מצאה בית,
בית דנשמעין ביה פתגמי דאורייתא, ובג"ד אוקמוה רבנן כל ביות

ל' תבואו
אלה
שפא
סטין
ומשית
סטין
דיתון
מצדיקי
הרבים

מטרה פנימי אחרת מצדד ומעבר וכו' .

תכף אור יורד בל השתלשלות על סדר מדגמות
עד הבחינה ה' .

לאט לאט
משתלשל על סדר בחינות

גול 212
צבה 213

213 7900

מכון מריטו
הנסך שבכל מצדד
: 212
אור חונדל qui impose le
: 213
(le n'aide plus qu'a travers la
capacité du)
אור חונדל

עתיק
הוא עתיק
le N° de N° de devient
le N° de N° de en tant que
en tant que
le semble le
elle devient
de d'un

והמאשכילים יזהירו כזהר הרקיע, ומצדיקי הרבים ככוכבים לבלום ועד.

והמאשכילים, אילן ר' עמשון וחבריו; יזהירו, כד אתכנסו למעבד חגי חבורא וכו',
ודא מצדיקי הרבים, חבורא של רבים. מאי רבים, אילן רבים אומרים "מי
יראנו טוב", ודא אור פניך, אור גנוג לצדיקים, זהר זהיר לכל שבו כמאן
דמחא בפטיש וחרוק שביבין לכל סטר, ודא יסוד. והכי מהאי זהר זהירין
כמה נשמתי דאיןן זהירין כלתו ברקיעא ככוכביא דנהירין ברקיעא.
מי יראנו אותו צדיק דעליה אתמר כי טוב, ראוי פניך לא פללתי,
את פני האדון; אדון הנשמות, אדון התולדות.

ואין תולדות אלא יוסף, דאתמר ביה אלה; אלה תולדות
איהו יוסף, איהו נשמה דכליל לכולהון כמינין "אלה", למחכה לו". ודא
מי יראנו טוב, בן שבט - עשרה; מי דא אמא עלאה "ג'נה" ומי ברא
אלה. ולאחר דאתבראון, מי דא תבונה, מאימא עלאה אתבראון אילן
שיתא סטרין, ומשיתא סטרין דלהון מצדיקי הרבים, דאלון ריב בני אדם
נכנסין להסב. ודא לו" כמינין אלה, נשא אלואותיו, וכדאתמר וגם תסובינה
אלואותיכם. ובגין דא אלה תולדות יעקב, יוסף, דעליה אתמר צדיק יסוד
עולם. על צדיק דלעילא קיימא עלמא דאתכסיא, אדון הנשמות. ועל
צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגליא, אדון התולדות. איהו יחיד והנשמות
רבים; איהו יחיד ~~הנשמות~~ והתולדות רבים;

וגא. מצדיקי הרבים? והא כתיב והצדיקו את הצדיק!
אלא, מאי רבים? אילן דאתמר עלייהון יחיד ורבים הלכה כרבים, צדיקים
מטיקרא. דאלון מסטרא דאבהן כדאתמר, דלית רבים פחוג מתלתא,
והלכה כרבים תמן, בבית אלקים דלית פחוג מתלתא, ועלייהון אתמר
אלקים דא דיינין, דלית גיה פחוג מתלתא.

ובגין דא אתמר הלכה כרבים דא שכינתא תתא, ומתמן
ועמך כולם צדיקים לעולם, צדיקים מטיקרא. ירשו ארץ, דא שכינתא
תתא. זכאין אילון כשקבלו את הדין; והה"ד גם צפור מצאה בית,
ולית צפור אלא שכינתא. האם רובצת על הגנים, שכינתא עלאה
רובצת על המבינים; אילון בנים אל תקרי, יאלא בונים ביתנו על
שולם; את האם, לרבוה שכינתא תתא ודא.

דב'ר א'י'ן מ'א'ר'י מ'ת'י'ב'ת'א , מ'א'ר'י מ'ד'ר'ש' מ'א'ר'י ת'ו'ר'ה . ד'מ'ז'מ'ל'א ד'א'ת'ח'ר'ב
2. מ'ק'ד'ש'א ג'ם צ'פ'ו'ר מ'צ'א'ה ב'י'ג , ב'י'ת ד'נ'ש'מ'ע'י'ן ב'י'ה פ'ת'ג'מ' ד'א'ו'ר'י'ת'א . ו'ב'ג'ד
א'י'ק'מ'ל'ה ר'ב'נ'ן כ'ל ב'י'ת ע'צ'י'ן נ'ש'מ'ע'י'ן ב'י'ה ד'ב'ר'י ת'ו'ר'ה ל'ס'ו'ף ת'ח'ר'ב . ה'ה'ד א'ח'ד ע'ש'ר
י'ו'ס מ'ח'ו'ר'ב , ד'ל'א א'ש'ת'ד'ל'ו ב'א'ו'ר'י'ת'א .

א'י'הו י'ח'י'ד ו'ר'ב'י'ס , ה'ה'ד ה' ה'ו'א ה'א'ל'ק'י'ס . ו'א'י'ה ה'ל'כ'ה כ'ר'ב'י'ס ,
ו'י'ד'ב'ר א'ל'ק'י'ס א'ל מ'ש'ה ו'א'מ'ר א'ל'ו א'נ'י ה' , ו'א'ר'א . ד'ב'א'ת'ר ד'א'י'ת ת'מ'ן ת'ו'ר'ה , ד'א'י'הו
ע'מ'ו'ד'א ד'א'מ'צ'ע'י'ג'א ג'ם צ'פ'ו'ר מ'צ'א'ה ב'י'ת ת'מ'ן , ו'מ'צ'א'ה ה'י'א'נ'ה מ'נ'ו'ח , ד'א'י'ן מ'נ'ו'ח
ל'א'צ'ה א'ל'א ב'י'ת ב'ט'ל'ה , ו'ב'ג'ן ד'א ס'מ'י'ך ל'י'ה כ'י'ת'ב'נ'ה ב'י'ת ח'ד'ש , ו'א'ז ע'ש'ר ו'ל'א
ת'ש'ט ח'ד'א , ו'ל'א ה'א'ח'ד ע'ש'ר ב'צ'י'ר'ו'ד'א , א'ל'א ח'ד מ'א'ש ב'י'ח'ו'ד'א ע'ל'מ'ה , ו'ת'ו' ל'א ת'ח'ר'ב .

ד'ב'מ'ל'א ד'א'י'ת ב'י'ה י'ח'י'ד ו'ר'ב'י'ס , א'י'ה ה'ל'כ'ה כ'ר'ב'י'ס , ד'ע'ל'י'הו'ן א'ת'מ'ר
א'י'ש נ'ו'ד'ד מ'מ'ק'ו'ס'ו ו'ש'כ'י'נ'ה ע'מ'ה'ם , י'ח'י'ד ו'ר'ב'י'ס , א'י'ל'ו'ן מ'א'ר'י ת'ו'ר'ה ד'א'ד'ל'י'ן
מ'ת'ת'ר'כ'י'ן , ו'א'י'ה ה'ל'כ'ה כ'ס'ו'ת'ם , ל'א'ת'י'ח'ד ע'ם ב'ט'ל'ה מ'י'נ'ה ו'ב'י'ה , ה'ה'ד , ע'ש'ט
י'ש'ר'א'ל ה' א'ל'ק'נ'ו ה' א'ח'ד .

ת'כ'ו'ן ת'ו'ר'ו'ת'ו

ו'מ'א'י' מ'כ'ד'י'ק'י' ה'ר'ב'י'ם , פ'ת'ח ל' ש'מ'ע'ו'ן ו'א'מ'ר : כ'י י'ק'ר'א ל'ך
ק'ן צ'פ'ו'ר , ד'א ב'י' - מ'ד'ר'ש'א . ו'א'י'ל'י'ן ד'נ'ש'מ'ע'י'ן ב'ה'ו'ן ד'ב'ר'י ת'ו'ר'ה א'ת'ק'ר'י'הו ב'י'צ'י'ם
א'פ'ר'ו'ח'י'ם ו'ב'נ'י'ם . ב'י'צ'י'ם , מ'א'ר'י מ'ק'ר'א ב'ל'א מ'ש'נ'ה ו'ק'ב'ל'ה , א'פ'ר'ו'ח'י'ם מ'א'ר'י מ'ש'נ'ה
כ'א'ש'מ'ט'ו , ב'נ'י'ם מ'א'ר'י ק'ב'ל'ה . ו'ע'ל ה'כ'א'ש'ו'ן'י'ם א'ת'מ'ר ו'ה'א'ם ר'ו'ב'ל'ת ע'ל ה'ב'צ'י'ם א'ו ע'ל
ה'א'פ'ר'ו'ח'י'ם , ש'ל'ח ת'ש'ל'ח מ'י'נ'י'הו . ש'ל'ח ת'ש'ל'ח , ת'ר'י ש'ל'ו'ח'י'ן , ב'י'ת ד'א'ש'ו'ן מ'ק'ר'א ב'ל'א
מ'ש'נ'ה , ב'י'ת ש'נ'ן מ'ש'נ'ה ב'ל'א ק'ב'ל'ה . א'ב'ל ע'ל מ'א'ר'י ק'ב'ל'ה א'ת'מ'ר ל'א ת'ק'ח ה'א'ם
ע'ל ה'ב'נ'י'ם , ד'ל'י'ת ס'כ'ל'ת'נו ל'א'ש'ת'מ'י'ד'ע ב'ש'כ'י'נ'ת'א כ'א'י'ל'י'ן מ'א'ר'י ק'ב'ל'ה , ו'א'ל'י'ן ע'ב'ד'י'ן
ל'ה ד'י'ר'ה ו'ל'ק'ב'ה ו'פ'ר'ח'י'ן ע'מ'ה . ו'ב'ג'ד ל'א ג'ד'ה מ'י'נ'י'הו ל'ע'ו'ל'ם . א'ב'ל א'פ'ר'ו'ח'י' ל'י'ת
ג'ד'י'פ'י'ן ל'ל'ה'ו'ן ש'ל'מ'ן ד'פ'ר'ח'י'ן ב'ה'ו'ן ד'א'י'ו'ן פ'י'ק'ו'ד' ד'ע'ש'ה , ו'כ'ל ש'כ'ן ב'צ'י'ם . ו'ב'ג'ן ד'א
ש'ל'ח ת'ש'ל'ח .

ו'ע'ד ד'א'מ'ר מ'י'ל'י'ן א'י'ל'י'ן , ה'א ס'ג'א א'ד'מ'א'ן ל'י'ה ו'א'מ'ר : ו'ה'א כ'ת'י'ב
ו'א'ת ה'ב'נ'י'ם ת'ק'ח ל'ך ! א'מ'ר ל'י'ה ס'ג'א , ס'ג'א , כ'מ'ה א'ר'ך א'פ'י'ם א'נ'ת ! א'י'ן ל'נו
א'ר'כ'ן מ'א'ש'ה , ו'א'י'ן ל'נו ק'צ'ר'ן מ'א'ש'ה , כ'ד'ק'א י'א'ו'ת . ד'א'י'הו ה'מ'י'י'ח'ר ו'א'י'הו מ'ל'ג'ו
נ'ש'מ'ה ל'מ'ב'ר'י'ח , א'י'הו ב'ט'ל'ה ד'מ'ט'ר'ו'ן'ת'א . ו'ה'כ'א מ'ק'ו'ם ש'ע'מ'רו ל'ה'א'ר'י'ך מ'ש'ו'ם
צ'ר ל' ה'מ'ק'ו'ם : ס'ג'א , ס'ג'א , ו'א'ג' ה'ב'נ'י'ם ת'ק'ח ל'ך ו'ד'א , ד'כ'ל א'ת'י'ן ל'ר'ב'ו'י' ;
ו'ב'ג'י'ן ד'א ל'א א'מ'ר ו'ה'ב'נ'י'ם ת'ק'ח ל'ך , א'ל'א ו'א'ג' ה'ב'נ'י'ם . ז'ה'א א'ו'ק'מ'ל'ה
ר'ב'נ'ן א'פ'ר'ו'ח'י'ם , מ'א'ר'י מ'ש'נ'ה . ה'ה'ד ו'ה'מ'ש'כ'ל'י'ם כ'ז'ה'ר י'ת'ה'רו , מ'א'ר'י ק'ב'ל'ה ;

ומצדיק הרבים, מארי משנה, ובגין דא הלכה כרבים ודא. ואוקמוהו
רבנן מארי משנה בקריאת שמע בשבת צאת הכוכבים. ודא מצדיק
הרבים, ככוכבים, בתשא.

אף הוא אמר ליה, רבי, רבי, ברוך את בוצינא קדישא, דהכי
הוא ודא. בנימ אנטון תמות צימא עילאה, ומשה ידע ויוד נמי ידע.
ואי תמרון אפרוחים מה דינם, הה"ד לעולם ועד. אית כפתור ואת פרוח.
אית יחודא עילאה ^{ביום הבוא} וצית יחודא תהא, לעולם ועד. אל תקרי ועד אלא
ועוד, כמא דאתמר יהודה ועוד. תרי דרגות, יען וביען. כל אילין
מדהרין בדבריהן נהרד הפקיע דא דאתקרי ספר הנהר, אתמר בהון בנימ
דרגא דיען, שרם יקראון ואנן אענה. ועוד אלין דעסקין באורייתא לשמוע
ונטרין פקודהא כדי לייחדא בהון לשם ל"ב בשכינה, כבר נש דמתייחד עם
בת-גוגיה בכל אברין דיליה לאפקא גרעא מעליא באור ברית, אתמר
בהון את הבנים. אחים הם לבנים ודא מסטרא דפרו, ודא אפרוחים.
ואילין אנטון דמצלין שלא על ידי שליח, עננו אצינו עננו, תרי דרגות,
דרגת דילביען.

אבל אילין דמשתדלי באורייתא שלא לשמה, ובגין דא לא בטו
למצלי. שלא על ידי שליח, אתמר בהון שלח השלח את האם, א"ת,
לרבות עם ל"ב לאסתלק עמה מההוא בר-נש ובת-גוגיה, ונשא עונו. דאית
פרח ואית פרח. אית פרח צדיק, כתמר יפרח; ואית פרח רשע, ~~אית~~
~~כמו~~ עשב, וכו'.

ועד דהוא מאלה רגין סתימין אילין, קם אליהו זכור לטוב ואמר
ליה, רבי, רבי, אשרי הטם שככה לו, אשרי הטם שה' אלקינו. דהכי הוא
ודא, ועוד. ועוד אילין דאוקרון שבתות וי"ט אתמר עליהון אליבא דר' אליעזר
ואת הבנים תקח לך ודא. דעבדין עובדא דבנין עם שבת מלכתא ועם
קב"ה דאיהו יוס הצבת. מאן דקיים ביה וכבדו מטעות דרכך, מטעה
שקדש ה"ס בערבי שבטא. עשור דרטיך מכל מקום, דאין לאיש נכבד אן פשו,
הה"ד וינפש. אופ הכי וכבדו לזכור גבה ואז יקראו בנימ למקום.
והא איהו כבד את אביך ואת אמך וכו', דתלת עלמין ^{צניחה} : תרי טלמין יריות
גיבורי אב ואם, והליגתא ירית באורייתא דפליז לון ג"ך י"ה. וזה לך האות
לשולם, כי הוא חייך ואורך ימך. כי הוא חייך בשולם הנה, דא גן דלתתא,
וארך ימך דא עלמא דאת, עלמא ~~אורייתא~~ אריכא, על האומה אשר ה' אלנך
נומן לך, עלמא שפלה, וכלהון אחר המיתה, ולאפוקי דבר אחר, ללמדנו
. ולא שמועין שכל דבר אחר לכביצה נאמרו.

ושוד אמר ליה רבי רבי, אשרי העם שרכה לו, אשרי העם שה' אלקייו;
 דהכי הוא ודאי; ושוד, גלין דקשרין לשכינתא עם קב"ה בקשורה
 דתפלגין אתמר עלייהו לא תקה ש האם על הבנים משום ואת הבנים,
 וקשרתם לאות. ואילון דלא קשרין לון כחדא אתמר בהון שלח תשלח
 את האם. בכל אתר את לרבות; והכא את לרבות חכמה שלא
 אב האמונה דאיהי בנה. הליד אם לבנה תקרא. ואיהי אורייתא
 דלשילא דאתמר בה ואל תשוש תורת אסך, סולת נקיה, פת נקיה,
 ולא תשבייתו מלח כתב, אליבא דר' חנינא. גם צפור מצאה בית,
 גם לרבות שכינתה תתאה ודאי, בבית דאוכלין בו פת במלח,
 כדאוקמה רבנן, מארי משנה. גו היא מדכה של גאת, ועל הארץ
 תישן וערבה שנתך. אוף הכי, אנן ישנה ולבי ער.

קם ר' שמשון ואמר: ודאי ולבי ער; דאיןון בי צים
 דסתרה דבי צים מה דינם?! ה"ד אמר נבל בלבו אין אלקים.
 אע"ה נבל אע"ה שחר; דאף כי פמה גכוא אבוא, אבוג לא תלו.